

z birco ali berinjo, je ta naravnost za duhovski stan celo sramotilna. Kaj bi si mislil kdo, ako bi šel na primer sodnik ali pa uradnik okrajnega glavarstva, rečimo celo okrajni glavar sam od ene kmečke koč do druge beračit žita, jajc, klobas, krme in družega? Temu je to prepovedano, beračenje je itak po postavi prepovedano, a vendar hodijo naši duhovniki ali pa njih uslužbenci ob končani vsaki žetvi in vsaki trgatvi — beračit od ene koč do druge!

Toraj naj se jim da pošteno plačilo, a to beračenje, te plačane molitve, ta darila župnikom naj nehajo, potem bode stal duhovnik tudi na višjem stališču, vse ga bode bolj čislalo in spoštovalo, kar bode gotovo tudi v prid svete naše vere.

Toda tudi od druge strani je zanimivo, da si ogledamo predlog, za zboljšanje duhovniških plač!

Da, še enkrat povdarjamo, mi nismo proti temu predlogu, ne, Bog ne daj, mi smo iz navedenih vzrokov celo za njega in to v prid vsem tistim duhovnikom, katerim je vera zares sveta stvar in kateri ne morejo tako spolnovati svojih dolžnosti, kakor bi jih spolnovali, ako bi imeli dohodke, kateri bi bili njihovemu dolgotrajnemu študiranju primerni.

Vse za svoje agente!

Ko se je stavil svoj čas v štajerski deželni zbornici predlog, naj bi se kmečki delavci oskrbeli, tedaj so takoj nasprotovali slovenski deželni poslanci in hofrat in dohtar Ploj je bil eden izmed prvih, ki je govoril proti dotičnemu predlogu.

Prepričani smo, da ne bode hofrat Ploj nasprotoval v državni zbornici nikdar in nikdar, ko se bode razpravljalo glede povikšanja plač njegovih volilnih agentov, vseh tistih duhovnikov, ki so za časa deželno

maček v bližino farovža in o poldan je sedel, kakor da se ne bi bilo nič prigodilo zopet za mizoj na svojem starem prostoru. In župnik ga je gladil in miloval.

Ko župnik in kaplan odmolita, osrči se kaplan in reče: »Gospod župnik, jaz nočem jesti, dokler sedi ta črna grdoba za mizo!« »To ni grdoba«, zakriči župnik in srpo pogleda kaplana, »to je moj mucek!« — »To ni vaš mucek«, odreže se na to možato kaplan, to je sam peklenšček v mačkinji podob! Skusite in sežite na podobo križa, kakor sem to jaz slučajno storil pred par dnevi, ko vas ni bilo doma in videli bodete, koga ste redili na svojih prsih in pri svoji mizi!«

Na te besede pogleda župnik svojega mačka, kateri se je zares vedel tokrat nekako čudno, potem vstane in njegova suha roka potiplje po križu.

Maček to opazi in začne mijavkati in pihati, misleč da župnik sega po palici in boječ se, da bi se mu taka zagodla, kakor par dni poprej od kaplana. Na to skoči preko mize in divja po sobi, dokler ne potere na oknu šipe in ne pobegne na plano.

Gospod župnik in njegov mucek sta zašla v dobro nastavljene zanke. »Ooooo!« stokal je župnik, zakaj njegov ljubljeneč je bil seveda vsled tega prizora zgubljen na veke.

Še tisto uro je dobil mežnar strogi župnikov ukaz mačka spraviti v bližnjo hosto in tam tega poslanca pekla ugonobiti in poriniti v krtovo deželo.

Gospod župnik Kešneseb pa se je zaobljubil, da bode za tako srečno rešitev iz rok samega živega peklenščeka postavil cerkev. In spomočjo njegovih farnih ovčic je to obljubo tudi izpolnil. Gospod kaplan se sedaj hodi vesel po svetu, mačka pa vsacega od tega dne ljubi, samo tistega ne, ki mu ga je treba dreti v jutro po kakšni veselici.

in državnozborskih volitev pozabili na cerkev in vero in agitirali na vse kriplje samo za svojega dohtarjahofrata, dobro vedoč, da on ne bode v zbornicah pozabil na svoje agente!

Seveda v zbornici so navadno gluha ušesa, ko se prosi za zboljšanje stanja za druge stanove, delavce, kmete in učitelje, ko pa sproži kaki farški podrepnik misel, naj bi se pomagalo — dolgosuknežem, volilnim agentom klerikalnih poslancev, potem je vse kar na mah zavzeto za nje!

In pridni, delavni so bili ti agenti za časa volitev! Vpili so, da se gre za vero, za narodnost! Najbolj zabita butica mora izprevideti, da se je šlo duhovnikom samo za to, da dobe v državni zbornici take poslance, ki jim bodo, ako bode treba v vsakem oziru ustregli.

Denar je Bog duhovščine in kdor pomaga duhovniku do denarja, ta je pravi katoličan, ta je mož po božji volji!

Sveta nebesa so naš cilj, vpijejo duhovniki, mislijo si pa: Denar in pa gospodarstva so pa tista nebesa za nas!

Mi pravimo: Kdor ne izprevidi iz postopanja naših nekaterih duhovnikov, kam zapeljuje tiste, ki jim vse verjamejo, ta je slep, ta je gluhi! Kdor pa tega ne sprevidi, da so skoraj vsi slovenski deželni in državni poslanci takorekoč — hlapci svojih črnih agentov, da gredo za nje skozi ogenj in vodo, ta je zares neumen, temu ni za pomagati.

Da, še enkrat povdarjamo, da privoščimo duhovnikom zboljšanje njihovih plačil, a javno pa tukaj pribijemo, da je naravnost zopet škandal in jako značilno, kako se zanimajo dragi nam slovenski kmet, ravno tvoji poslanci za svoje zveste, črne agente!

Kmet, to naj bode zopet kašipot, kateri te naj vodi pri prihodnjih volitvah bodisi v deželno, bodisi v državno zbornico po pravi poti!

Voli svoje može, ne pa tiste, ki bodejo bolj skrbeli za svoje volilne agente, kakor za tebe!

Ako pa zahteva župnik ali pa kaplan od tebe, da bi mu moral plačati za krst, za poroke, za maše, molitve, in druga cerkvena opravila še povrh z lastnim svojim denarjem, ako pride k tebi njegov nosač ali berač, potem mu reči, ne, ne, jaz ne dam ničesar, jaz nočem nadalje skrbeti za Vas, ker se Vam bodejo itak plače povikšale, ker itak za Vas skrbijo dovolj tisti, za katere ste pri zadnjih volitvah tako pridno skrbeli kot — volilni agenti!

Veliki knez Sergius umorjen.

Zopet nova, strašanska vest prihaja iz Rusije. Veliki knez Sergius, stric sedajnega ruskega carja, je bil dne 17. p. m. umorjen. Veliki knez Sergius je

bival v Moskvi kot tamošnji guverner. Dne 17. p. m. se je peljal proti justični palači. Ko se je voz bližal justični palači, prišle so mu nasproti sani, v katerih sta sedela dva moža. Eden od njih bil je oblečen v delavsko obleko. Ravno pri justični palači se je vrgla bomba pod voz velikega kneza. Voz je bil popolnoma razdrobljen. Konja sta bila nepoškodovana in sta odbežala. Veliki knez je bil mrtev. Glava in nogi bile so mu takoj odtrgani. Kučijaš je vsled opeklina na potu v bolnišnico umrl. Morilce je policija prijela. Eden izmed njiju je vsiknil, ko so ga prijeli: „Meni je vse edno, moje delo je končano!“



Veliki knez Sergius.

Raztrgano truplo velikega kneza je ležalo v blatu, dokler ga ni pokril neki policaj z vojaško suknjo. Tudi morilec je bil ranjen. Priznal je, da je ud revolucionarne, socialistične stranke. Svojega imena in stana ni hotel povedati. Strašanski je bil utis tega dogodka v carski hiši. Carica je, ko je slišala o dogodku, omedlela. Car je bil več trenutkov nem.

Veliki knez Sergius je bil med drugimi tudi vzrok takozvane krvave nedelje, ko se je, kakor smo svoj čas poročali v Petersburgu streljalo na delavce. Sergius je bil tudi eden izmed tistih, ki so povzročili sedajno vojsko Rusov z Japonci. Par dni pred smrtjo je našel Sergius svojo smrtno obsodbo, katero mu je izrekla revolucionarna stranka v svoji pisarni na mizi. Kakor se poroča iz Peterburga, obsodila je revolucionarna stranka k smrti vse ruske velike kneze, carja, nadalje generalnega guvernerja v Petersburgu Trepova, potem predsednika takozvane svete sinode Pobjedonosceva, toraj vse tiste, ki so nasprotniki slobodnega mišljenja. Velikega kneza Sergiusa so pokopali v Moskvi. Na njegovo mesto pozval je car velikega kneza Pavla, ki je živel do sedaj v prognanstvu v Parizu. Veliki knez Sergius je bil še le komaj 47 let star. Bog ve ali bode ta novi strašanski dogodek spreobrnil carja, da bode dal svojemu ljudstvu vsaj nekaj prostosti. Gotovo pa je to, da to ni bil zadnji politični umor na Ruskem. Kdo bode prihodnja žrtva?

Vojska med Rusi in Japonci.

Na morju.

Port Artur je v rokah Japoncev. Rusi imajo toraj samo še vojno luko Vladivostok kot opirališče za svoje vojne ladje na razpolago. Angleži dovažajo v Vladivostok premog. Seveda se Japoncem posreči tu in tam dobiti take ladje v svojo last. Drugo rusko brodovje leži v luči ob otoku Madagaskar, (leži na vzhodni strani Afrike). Rostdestšvenski, vrhovni poveljnik, pričakuje tretje brodovje, katero se je poslalo za njim.

Kakor se poroča, ima Rostdestšvenski v celem 46 Tretje brodovje, katero pričakuje, obstoji iz 4 Vsak ladij in razven tovornih ladij iz 6 torpedovk. trav ponci imajo sedaj seveda čas pripravljati se na se raz jem tega brodovja. V njihovih arzenalih se n Kdo dan delajo in popravljajo vojne ladje. Admiral elje poveljnik japonskega brodovja, seveda ne bode neče da bi rusko brodovje prišlo v Vladivostok. Nika bode počakal svojega nasprotnika na odprtem morja ga š ga bode napadel. Vsekakor so Rusi mnogo slabše eljito skorej gotovo je, da bodejo na morju zopet tajo dilo, vniku o rek Sam

V Mandžuriji.

se je pričela odločilna bitka. Že 25. p. m. slabše sedli Japonci vas Tsinhečen. Kakor Kuropatkin se je poroča, so bile izgube Rusov velikanske. V boln Ako Sanluniju so po njegovem poročilu prinesli 12 raš t njih častnikov in na stotine ranjenih vojakov. Ši Kdo mrtvecev je bilo zelo veliko. V svojem zadnjem lahk gramu javlja Kuropatkin, da so jeli Japonci vnik rati z vso silo proti ruskim pozicijam, katere obtnje ljujejo s topovi tako ljuto, kakor še se to do ta n ni zgodilo. Reuterjev dopisnik javlja iz ruskege ke, (borišča glede boja na vzhodnem krilu, da so sraš p ponci osvojili tamošnje zunanje ruske utrdbe. mes že groze ruskim glavnim utrdbam. Iz ljutosti na sto l se sklepa, da poveljuje japonskim vojem general sicer ki ima vso artilerijo izpred Port Arturja s se Na Mukden je dospelo mnogo ranjencev. li lah

A tudi druga znamenja kažejo na to, da d), o pričela velika bitka. Ves čas divja na bojišču st odp snežni vihar. Vsekakor je pričakovati že v kral). na bojišču v Mandžuriji odločilnega boja. Japon Va spravili v zadnjih dneh se svojimi napadi, pono p na vzhodnem krilu Ruse v jako nevaren položapzi o ko, da je skoraj gotovo, da bodejo Rusi v g K bitki premagani. oji,

Brez dvome pa bodejo morali odriniti Rūrom v kratkem od Mukdena proti severu. nje

Tudi iz zahodne strani grozi Rusom usodn E varnost. Kakor se poroča opazilo se je 40 tisoč Japoji, na severozahodni strani, toraj za ruskim hr ntov Sicer ni gotovo, da bi bili to japonski vojaki, ravnit so to večinoma čete roparskih Čungusov, kate let pod poveljem japonskih oficirjev. Stem je Kurop E zašel zopet v japonske zanjke, iz katerih se neanje moral tako hitro več rešiti. Število Japoncev v gno džuriji je sicer manjše, kakor število Rusov, ti tstit namreč v Mandžuriji sedaj nad 300 tisoč možit im tem ko jih Japonci nimajo več kakor 275 rjev toda japonska vojna je mnogo bolj izurjena, pko ruska in Japonci se borijo z navdušenjem, medč P ko Rusi stoje prisiljeni v bojnih vrstah. os t

Na vsak način se pa vrši sedaj, ko to p na bojišču odločilen boj, kateri je bil do sed njer Ruse jako neugoden. Skoraj zares čudo bi se m noje zgoditi, da bi Rusi po tem začetku morali upi na konečen uspeh.